

Părțile din procedura principală

Apelante: M.G. Tjebbes, G.J.M. Koopman, E. Saleh Abady, L. Duboux

Intimat: Minister van Buitenlandse Zaken

Întrebările preliminare

Articolele 20 și 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretate, printre altele, în lumina articolului 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în sensul că, în lipsa unei examinări a cazului individual în raport cu principiul proporționalității în ceea ce privește consecințele pierderii cetățeniei asupra situației persoanei interesate din perspectiva dreptului Uniunii, acestea se opun unor dispoziții legislative precum cele în discuție în litigiul principal, care prevăd că:

- a) o persoană majoră care deține concomitent și cetățenia unei țări terțe pierde *ipso iure* cetățenia statului său membru și, prin urmare, cetățenia Uniunii, pentru motivul că a avut reședința sa principală pentru o perioadă neîntreruptă de zece ani în străinătate și în afara Uniunii Europene, în pofida faptului că există modalități de a întrerupe acest termen de zece ani?
- b) în anumite condiții, o persoană minoră pierde *ipso iure* cetățenia statului său membru și, prin urmare, cetățenia Uniunii Europene, din cauza faptului că părintele său a pierdut cetățenia statului respectiv, precum în ipoteza vizată mai sus la litera a?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 4 mai 2017 – XC și alții

(Cauza C-234/17)

(2017/C 239/33)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurenți: XC, YB, ZA

Întrebarea preliminară

Dreptul Uniunii, în special articolul 4 alineatul (3) TUE coroborat cu principiile echivalenței și efectivității care rezultă din acesta, trebuie interpretat în sensul că Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria) este obligat să efectueze la cererea unei persoane interesate controlul jurisdicțional al unei hotărâri care a dobândit autoritate de lucru judecat pronunțate de către o instanță penală în ceea ce privește o pretinsă încălcare a dreptului Uniunii (în speță articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen), chiar dacă legislația națională [articolul 363a din Codul de procedură penală (Strafprozessordnung)] prevede un asemenea control jurisdicțional doar cu privire la o pretinsă încălcare a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui protocol adițional la CEDO?

Recurs introdus la 8 mai 2017 de Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 28 februarie 2017 în cauza T-162/14, Canadian Solar Emea GmbH și alții/Consiliul

(Cauza C-236/17 P)

(2017/C 239/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. (reprezentanți: J. Bourgeois, avocat, S. De Knop, advocaat, M. Meulenbelt, advocaat, A. Willems, avocat)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile

Recurentele solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului în cauza T-162/14;
- admiterea cererii formulate în primă instanță și anularea regulamentului atacat, în măsura în care le privește pe recurente;
- obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurente și a propriilor cheltuieli de judecată, atât în primă instanță, cât și în recurs;
- obligarea tuturor celorlalte părți din procedură la plata propriilor cheltuieli de judecată;

Cu titlu subsidiar:

- anularea Hotărârii Tribunalului în cauza T-162/14;
- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal, pentru ca acesta să se pronunțe;
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată aferente procedurii din primă instanță și din recurs până la hotărârea definitivă a Tribunalului;
- obligarea tuturor celorlalte părți din procedură la plata propriilor cheltuieli de judecată;

Motivele și principalele argumente

1. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a impus recurentelor să dovedească interesul lor de a invoca primul și al doilea motiv; în orice caz, Tribunalul a săvârșit o eroare în calificarea faptelor, recurentele având un astfel de interes.
2. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a impus recurentelor să dovedească interesul lor de a invoca al treilea motiv; Tribunalul a săvârșit o eroare în interpretarea articolului 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul nr. 1225/2009 („regulamentul de bază”).⁽¹⁾
3. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că Regulamentul nr. 1168/2012 era aplicabil prezentei anchete antidumping⁽²⁾. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a considerat că regulamentul atacat nu era afectat de faptul că Comisia nu s-a pronunțat asupra cererii recurentelor având ca obiect obținerea statutului de societate care operează în condițiile economiei de piață.
4. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a permis instituțiilor să stabilească taxa antidumping la un nivel care să compenseze prejudiciul cauzat de alți factori decât importurile care făceau obiectul dumpingului; Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a răsturnat în mod necorespunzător sarcina probei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51). Articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază a fost înlocuit ulterior cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 (JO 2012, L 344, p. 1).

Recurs introdus la 8 mai 2017 de Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 28 februarie 2017 în cauza T-163/14, Canadian Solar Emea și alții/Consiliul

(Cauza C-237/17 P)

(2017/C 239/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. (reprezentanți: J. Bourgeois, avocat, S. De Knop, advocaat, M. Meulenbelt, advocaat, A. Willems, avocat)